ş

3

Enis Akın + Sina Akyol + Kadir Aydemir + Eren Barış + Fırat Batum + Ayşegül Bulut + Barış Çetinkol + Veysel Çolak + Denge Esentürk + Fırat Gül + Serkan Işın + Sezin İlarslan + Kadri Karahan + Songül Kocadayı + Kıvanç Nalça + Ender Özbay + Gonca Özbay + Emek Tekel + Cesur Türker

ş

ege üniversitesi
şiir topluluğu

şiir dergisi

YENİDEN YAZMAK | SAYI 3

EGE ÜNİVERSİTESİ

www.ege.edu.tr

ege üniversitesi
şiir topluluğu
şiir dergisi

ege üniversitesi
eşit
şiir topluluğu

editörler
Barış Çetinkol
Ender Özbay

tasarım
Barış Çetinkol

halkla ilişkiler
Barış Çetinkol

fotoğraflar
14 / Barış Çetinkol
31 / Bernis Sütçübaşı

iletişim
esit@mail.ege.edu.tr

(0232) 388 4000 / 2547 /120

E.Ü. Şiir Topluluğu
Öğrenci Toplulukları Merkezi 2. Kat
E.Ü. Kampüsü 35100
BORNOVA / İZMİR

film
Reprosan

baskı
E. Ü. Basımevi

Yazıların sorumlulukları yazarlarına aittir.

3 SAYI KIŞ '09

YENİDEN YAZMAK

içindekiler

teşekkürler
Aykut Lenger, Hakan Toker, Eren Barış, Kıvanç Oktaş, Hüseyin Işık, Turgut Özben, Denizli Yaprak Kitabevi ve Konak Kabile Kitabevi'ne..

Dikkat, insan!

Merhaba,

bir önceki sayıyla aramızda bir yıl bırakarak yine birlikteyiz. Mümkün olduğunca birikmeye çalıştığımız bu süre içinde, iyi şiiri sabırla aradık. Hatta bu sayıdaki bazı şiirler, bir yıldan uzun zamandır yayımlanmayı bekliyordu.

Bu sayıda, düzenlediğimiz şiir yarışmasının dereceye giren şiirlerine yer veriyoruz. Kırk bin kişilik bir kampüste ortalama şiir düzeyini gösteren yarışma, elbette böyle bir yargı için güvenilir bir yöntem değil. Ancak, üniversite öğrencisinin alımlama şeklinin sıradanlığını görmek hiç de zor olmadı.

Şiir Topluluğu Atölyesi'nden çıkan "Yeniden Yazmak" ise ilginç bir deneyin yanında geleneğe yönelik küçük bir araştırmayı da içinde taşıyor.

Şairlere yönelttiğimiz anket sorusu, 2000 yılı sonrasında isimleri anılmaya başlayan genç şairlere dönük bir okuma önerisini de beraberinde getiriyor. Aynı zamanda altı yıllık öznel bir özet de denebilir bu kısa liste için. Sina Akyol ile yaptığımız söyleşi ise kısa ve öz.

İkinci sayımız "üniversitelerde şiir" en az ilgiyi üniversite öğrencileri arasında gördü. Yaptığımız çağrı, popüler yaklaşımlardan uzak durduğundan, bir okurun tanımıyla *"fikri sorulmayan küçük çocuk"*tuk. [1]

Dergiler çoğunlukla iki yöntemi uygular: ya yazınsal kamunun içine girerler, ya da yazınsal kamuyu içine alırlar.

Bir ürün dergisi olduğumuzu kabul edersek, başından beri, şiir basan bir dergi yerine, dergi basan bir şiir olmaya çabaladık. Görünüp kaybolan bir şeydik. Belki de şiir tarihine hiç değmeden geçeceğiz. Ama yine de iyiyi denedik ve deneyeceğiz.

Yanılmış, ama bunu kabul etmeyen bir dünyanın aynı anda tüm iç içeliğiyle farklı ilkellik evrelerini yaşadığını artık biliyoruz. Karışıklık, sisteme özgü bir temel olarak dayatıldığı, fark etmeden ekranlara ve sokağa bulaştığı sürece insanlar geçmişlerine doğru çekilip, çevrelerine duvarlar örmeye başlıyor. Gözlemlenebilen bu durumda, düşünmeyi karışıklığa kayma eğilimi olarak algılayan hazır kültürcü bireyle karşılaşıyoruz.

İletişmek için iletişim araçlarına para akıtan bireyin, ulaşabildiği bilgi havuzunda nasıl tökezlediğine ve sonuçta eskiye oranla daha "dilsiz" kaldığına hepimiz tanığız. Elektriği olmayan bir köyde, elektrikli bir araçla ulaştığımız ansiklopedik bilgi, eriştiğimiz tatmin düzeyini tanımlayamayacak kadar eksik kalıyor.

Artık herkesin büyük bir aracı var, ama, amacı yok.

Daha önceki sayımızda "çağ kirlendi. şiir kaldı." demiştik. Yanıldık. İnsanın dokunduğu her yer, kendi kirliliğine göre geometrik bir artışla kirleniyor.

Ortalama duyarlığın yenilgiye uğradığı, kabuğuna çekildiği günümüzde geciktiğimiz bir şeyi yapmalıyız: Evet, evlerimizin duvarlarına yeni bir tabela asmalıyız: "Dikkat insan var!" [2]

İyi okumalar.

[1] Yunus Melih Özdağ
[2] Tahsin Şentürk

söyleşi

Şair elbette toplumun içindedir. Ama bir o kadar da dışındadır. Toplumun "içinde" ve "dışında" olmak diyalektik bir ilişkidir ve yeni tasarımlar üretilebilmesinin olmazsa olmaz koşuludur bu.

Sina Akyol'la söyleşi

Ender Özbay

Tarihsel döneme, toplumsal durumlara göre değişebilen bir önemi, niteliği, işlevi vardır sanatın. Şiir de buna dahil... Söylenegelmiş, savlanmış pek çok tanım, söz, yazılmış pek çok makale bir yana, çağın tüm iletişim, teknik, psikolojik, kentsel... yanlarını göz önünde tutarak, şiir bugün itibariyle nedir sizce? Sanat olarak insanların yaşamlarının neresinde ve ne işlevdedir. Aynı çerçevede, 'şair' kim, (ya da) ne olarak vardır, topluma göre, ama aynı zamanda kendine göre?

Şiir, bugün itibariyle, birbirlerinden farklı azınlık gruplarının eğleştikleri bir sivil alandır. Bir tür kulüp faaliyetidir yani. Örneğin genç bir şair adayı olarak yaşadığım 70'li yıllarda, böyle değildi durum. Ama bugün böyle! Sorunuzda geçen bazı sözcükleri tırnak içine alarak kuracağım cümlemi; "çağın tüm iletişim, teknik, psikolojik, kentsel...." durumları, böyle bir hale getirdi şiiri.

Kimileri bu duruma bakarak, "Eh, biraz da şairler düşünsün bu tablo karşısında" diyorlar. "Farklı azınlık grupları" demiştim; açayım: N.Hikmet, A.Arif şiirini okuyanların sayısı az değil. Ama yine de az!

Hatta ve hatta E.Cansever, C.Süreya, Ö.Asaf, O.Veli şiirini okuyanların da sayısı az değil. Ama yine de az.

E.Ayhan, S.K.Aksal, M.Eloğlu şiirini okuyanların sayısı, ne yazık ki çok az!

Beethoven'ın cenaze töreninde, dönemin bir şairini görevlendirmişler, konuşma yapması için. Grilparzer, "Madem üstad öldü, öyleyse bundan sonra sonat yazılamaz" demiş, o konuşmasında.

Beethoven'dan sonra dünya kadar sonat yazıldı, yazılıyor. Yazanlar, ilk adımlarını Beethoven'ı tekrar etmemek basamağına basarak yazıyorlar.

"Eh, biraz da şairler düşünsün bu tablo karşısında" cümlesi son derecede yanlış bir cümledir.

"Yazılan", yazan ve okuyan arasında gidip gelen bir şeydir. Dönüp okuyana sormak gerekir; hangi yılda, yıllarda kaldın diye.

Şair elbette toplumun içindedir. Ama bir o kadar da dışındadır. Toplumun "içinde" ve "dışında" olmak diyalektik bir ilişkidir ve yeni tasarımlar üretilebilmesinin olmazsa olmaz koşuludur bu.

"Görsel şiir"i nasıl değerlendiriyorsunuz? Çağımızın ileri uçlarda gezinen teknolojisi, iletişimi, bireyin zihnini ve hafızasını aşırı derecede görselliğe bağlıyor. Bu bağlamda "görsel şiir" de bu "görsellik çağına" bir adaptasyon girişimi olarak değerlendirilebilir mi; ve, görsel şiir ne kadar şiir, ne kadar değil sizce?

"Çağımızın ileri uçlarda gezinen teknolojisi, iletişimi, bireyin zihnini ve hafızasını aşırı derecede görselliğe bağlıyor" saptamasından yola çıkarak "görsel şiir" yazmaya kalkışmak bence oportünistliktir.

Şiir, doğasında taşıyacağı muhaliflikten dolayı, sürekli yenilse de sürekli savaşması gereken bir çeşit Kızılderili kabilesidir.

"Görsel şiir", "romantik şiir", "gerçekçi şiir", "toplumsal şiir", "muhalif şiir", vb. ayrımlar yapılamaz bence. Çünkü şiir hepsinin toplamıdır, hepsini içerir.

Popüler kültürün şiiri nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz?

Popüler kültür, popüler şairler yaratmıştır. "Binlerce" okuyucusuyla buluşabilen "şair"lerdir bunlar. Popüler kültürün izlerini/izdüşümlerini şiirine bulaştırmamakta kararlı olan şairlere bakmak gerekir. Şiir esas olarak orada sürmektedir çünkü.

"Karmaşa", yaşamın olgusal bir gerçeği. Fakat yaşadığımız çağ, karmaşıklığın kaosla yer değiştirdiği, üstelik bu ikisinin anlamdaş sanıldığı bir çağ. Neden-sonuç, ilke, kural belirlenimi olmaksızın ve olay, olgu, nesneler ve insan arasındaki bağıntısal ilişkiler görmezden gelinerek yaşanan bu tarihsel dönemde, insanlarda sığlık, kabalık, ve de saldırganlık eğilimi görülüyor daha çok. Bütün bunlar böyle iken, siz şiirinizde ısrarla "yalın" bir duruştasınız. Gördüğünüz,

düşündüğünüz, düşünme yolarınız, söyleyişiniz hep yalın. Yalınlık, yalın bakış açısı, derinliğe, nesnelerin, olguların insan olmanın 'derin' hallerine yol almak için ve incelik için bir olanaktır diyebilir miyiz? Yalınlık kaosun karşıtı olarak bir çeşit tılsım yahut bir çeşit anahtar mıdır?

Sorunuzda da cevabını verdiğiniz gibi, "karmaşıklık" ile "kaos", anlamdaş değildirler. "Karmaşıklık"a da itirazım yok, "kaos"a da... Ama bunlar birbirlerinin anlamdaşı değildirler.

Yer değiştirebilirler. Hatta birbirlerini üretebilirler.

Şiir planından bakacak olursak, doğası gereği muhaliftir şiir. Bu muhalif olma hali, sözgelimi K.İskender'le, sözgelimi Yücelay Sal'la da mükemmelen ifade edebilir kendini.

Ededursun, kendini S.A.'da böyle ifade ediyor. S.A.'nın tercihi bu doğrultuda yani.

Şiirinizin mayasında, "yalınlık"a eşlik eden mi demeli, onu besleyen ya da onunla beslenen mi demeli, tasavvuf da var gibi. Mevlana, özellikle de Yunus göreneği, izleği diyebilir miyiz?

"Onunla beslenen" demeniz daha doğru olur.

Bir süredir, hangi coğrafyada yazıldığını belli eden bir şiirden yana olduğumu söylüyorum. "Bir lokma-bir hırka" sözünü ilk olarak annemden-babamdan duymuşumdur elbet. Bu sözü annemden-babamdan duyduğumda örneğin Yunus Emre'yi de, Mevlana'yı da okumamıştım. Tasavvufu filan da bilmiyordum.

Geleneğimize karşı duran bir yazma tercihimiz olabilir mi? Yazılanların bir kısmına bakılırsa, olabiliyor demek ki! Ama benim tercihim bu değil. Bilmem mi becerebildim mi diye sorup devam ederim, oralarda kalmamak koşuluyla...

yas

Eren Barış

amara için

kalbim önce doğmuş doğu'nun
mecazlarından, sularından önce
büyümüşüm dağların sessizlikle kıvrılan otlarından
düşmüş, bir yas için!

söylene söylene ekinleri solgun
bir ırmağı tersine yüzen aklım
çağın kemikleriyle yanlış ve arsız
durup dinlenmeksizin öldürmüş kendini
kör kulaklarımı kesmişim
ağzımın vahşiliğine ateşler sürüp

gözlerimde dağlanmış yılan ıslıkları
kasıklarımda birikmiş kurtçuklar oynaşıyor
koşuyorum koşmadan bir an..

alıcı kuşları kanımıza sinmiş tarih
kapan ve kır kollarını göğüslerine
oyuncaklarını düşün bir kentte çocukların
azınlıkta olmanın büyüsünü
sarsın ormandan göremediğin ağaçlar

bir yas için geldim!
yaslar benden önce..

hiçmasal

Kıvanç Nalça

Hiç masal dinlemeden uykuya daldık
Kase doldu ve boştu
                    hem ne de pür giz
Yastığım
          uç da konma
                    biz uykudayız
Aktı asal sayıdan bir kıyamet şey
Tanrı ve şeytan; anımsandınız
Ve sır pusulamdaki en avare yön
ki -onu bile bile gizledim benden-
bu söz toprak için geçerli tabii
deniz başka bir masal
başka esaret

Toprak
          tarih kadar dar
                    elleri güz kadar
iri bir katil
bilen bildim diyen değil!
Hiç masal söylemeden
öyle yaşlandık
Zina gerçeğimizdi
gümbür gümbür taşladık sevdiklerimizi
Hiç masal söylemedik ya
                    öyle faniyiz
-Bu şiirin nakaratı bu-

Uyursan annen gelip hep seni ağlar
                              dene istersen
Susarsan bu deniz kavmini dağlar
Şimdi masal söylemenin zamanıdır ya
keşke rehberime küfretmeseydim

İmdat!
Tarihim beni boğuyor!

Ordular talanınız mübarek ola!
Katiller; kalan sağlar kahraman!
Buzdan tuğlalarla örülü duvar
                    hem soğuk
                    hem güneş doğarsa
                              belki de erir
Damla ikirciklidir buzun teridir
Tuğralar aynıdır dil bilmeyene
Turalar aynaya tutup yazılır
Ardında hayal meyal noktalı bir gül
Gül belki kan demek belki uyanış
Buz   du   var   !
or   du   yok   !
Git kendin savaş
Ganimet tenler titreşedursun
can yakabilirliğin tanrı vergisi
Hem semî hem basâr hem kelâm gibi;
bir sıfat kan dökmeye yatkınlığımız
Hiç masal dinlemedik
                              öyle çocuktuk
-Bu şiirin kara tınısı bu-

Pencere önünde ömür törpüsü
Sen küssen de süngü güne saplanıp kalır
Ansızın düştüğün insancıl tuzak
kurtaran sızın orta yerinde
derinde bir şey var onu anımsa
Annen bu talana bil ki üzülür
Hiç masal uydurmadan öyle kocadık

-İşte bu şiirin öte yakası-
Düğmeni ilikle de göğsünü gizle!
Her kadın göğüsleri öpülsün ister
Batan günü maskesiz seyredemezsin
Dövme derinde
                    kazıyamazsın

Ben değilim
                    hem deliyim;
saçlarını eldivensiz okşadım çünkü
Küçük kapılarım
                    kolları kemik
Okçular! Uyursanız küserim!
Minareden atlarım!
Atlarım eğersiz
                    eğerli sevdalarım
İstanbulsuzum
Hiç masal dağlamadık
öyle bakiriz
-İşte bu şiirin tırnak yarası-

Gece yarısı
duvar eridi
Hep ıslandık ya kuşmamız ondan
Ondan öğür öğür kusmamız kiri
İyi ki kendime tuzak kurmuşum
Bu rakımda düşler ancak böyle boğulur
Bu şehri sevmek için hiçbir sebep yok!
Okçular! Uyursanız kalemiz düşer
Ekmeğin çoğunu erkekler yesin!
Biz onları ölsünler diye besleriz
onlar kanamazsa masal oluruz
Hiç masal gizlemedik
öyle katiliz
-İşte bu şiirin ölüm sancısı-
İzleri pusulada göremedik biz
Adil pusularda çingene nöbeti
Hem bu benim kendime yazık edişim
Hep dağları görür de yürür sanırdık
Onlar
bulut gibi durup dururmuş
Hem gece kuştuk
Hem ökse kurduk
Dumanlı dağlara
biz cilâ çektik
Hep masal dinledik ya öyle çürüdük
-bu şiirin kara yazısı bu-
Ki dudakta heceyim;
enezsin
enenmişsin
bin bir kere denenmişsin
beni yenemezsin ölüm!
Dölüm
dilim
yaprağım
Hiç masal istemeden böyle eğildik
-İşte bu şiirin hava parası-

Sırrı kimselerden öğrenemedik
Kör düğüm
sahibim beni tez satsın
Bu sefer kendimiz öksedekiyiz
İzimiz
kendimizden başka bir şey mi!
Kuzgunun tüyleri gibi karardık kaldık
Soluk öyle kolay alınmıyor ki
En sevdiğim yerim kafa tasımdır
zahmet olmazsa beni yakın siz
Benim çok börtü böcek yakmışlığım var
Hiç masal uydurmadık
öyle üşendik
Daha neler yıkılacak bir bilebilsen
-İşte bu şiirin sahte belgesi -
Bir tane
bir tane
bin tane duvar
Hiç
masal uydurmadık
bu çocuklara
-işte bu şiirin ana teması-

adı üstünde adi adımlar

Kadri Karahan

ah hangi ayıbı aralar son kadeh
içtiğin - bu piçler acısı intiharlar

adı üstünde adımın
adi adımları üstüne

tiner ve sarı çocuklar ve uvertür
hayatları

üstüne geceyi hiç affetmeyecek
kaderleri biz keder durmayacak
onlar

üzerlerini örtmeyecek yıldızlarla
anneleri çok da üşüyecek sırları

şimdi sorsa sana kalbim sorsak
karış karış karışmasına kanında
aşka
hangi cinayetle sarıldın bir ölsek

seni çok sevdim mi köşebaşları
bana gerçekten koştu mu hâyal
figan kaldırımlar
ve kaç pusu düştü bu yüreğimle

şarkı bir bilsen tenhalığını bizim
fenalığın tutar - mezeler olursun
haykırışlara yakarışlar kıvırırsın
masa masa

çok damar puştu olursun salaş
özetle
göğsüne çizersin kördüğümleri
jiletle

sonra ardına bile bakmayan bir
ben bir melissa gözlerinde oluk
oluk yaşları aşınır yaz ayazlarla
kalırız baş başa ya

bir çakı geçer seni sevmiyorum
bir rakı geçer boğazdan naralar

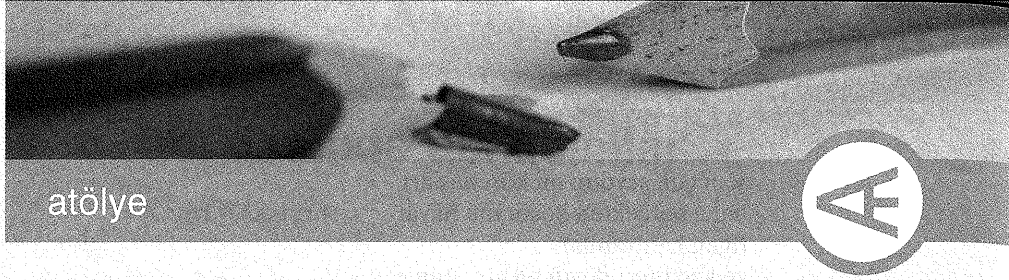
şimdi git de beni aldat o hüzünle
çöplükler taşır - pes -
ha sahi şiir bitti değil mi savaşın
çok yaşa kendim - anılar bitmeli

soğuk ve boğuk bir kandırılmayı
kucaklıyorum itler havlıyor gene
ben terliklerimi ters çeviriyorum

en sessiz uçurumları
yüzgöz seçtiğim açgöz sevdiğim

ah hangi yolu yarılar son nakarat
sezdiğim - bu içler acısı sanrılar

adi adımları üstüne
adı üstünde adımın

Yeniden Yazmak 0.5

Hem şiirdeki iş'çiliğe hem de ileride yapılabilecek içerik deneylerine "yol" açabilme şansını yarattığını düşündüğümüz bu küçük atölye çalışması, metinlerarasılıkta anıştırma, yansıtma, yansılama benzeri yöntemlerle yapılan "yeniden yazma"ların dışında, ayrı bir yerde duruyor. OuLiPo tarafından "Eşsözlüksel Çeviri" (*Homolexial Translation*) olarak adlandırılan bu yöntem, Levent Şentürk'ün cümleleriyle "kaynak metnin tüm kelimeleri kullanılarak yeni bir metin kurulur, anlam başkalaşır." olarak tanımlanır. Eşsözlüksel Çeviri, tanımı gereği biçimsel bir değişiklikten çok, içeriğe dönük bir başkalaşımı öngörür.

Bu yöntemi uygulayarak yeniden yazılacak şiirler antolojiden seçildi. Şiir antolojilerinin istem dışı da olsa şiirin (aslında şairin) vitrinine dönüşümü kaçınılmazdır. Bu bir anlamda, ortak beğeniyi de yansıtan içeriğiyle antolojiden yararlanmamızın nedeni, yeniden yazılacak şiirin "bilinenlik" ölçütünü de taşımasıydı. Yer darlığından dolayı şair yelpazesini daraltmak zorunda kaldık.

Eşsözlüksel çeviri doğrultusunda seçilen şiirlerin, çoğunlukla tüm sözcükleri kullanılarak yeni bir şiir yazılmaya çalışıldı. Bazı şiirler yazılırken, bütünlüğe zarar verdiği için, şiiri "zorlanmış metin" alanının dışında bırakabilmek amacıyla bazı sözcükler o şiire alınmadı.

Yeni olanakların şiirin kendisinin oluşturduğu olasılıklar bütününden çıkabileceğine ilişkin bir deney olan "Yeniden yazmak", şiire yönelik düşünsel çabayı bir öncelik olarak taşıdığı için, şiirdeki iş'çiliğe bir vurgudur. Metnin çalışarak estetik alana çekilebileceğini gösterir.

Genel anlamıyla deneysel olan, "yazınsal yeni"nin tümünde geçerlidir. "*Her yazı bir yapıştırma ve yorum, alıntı*", "*yeniden yazma*"dır diyen Compagnon'a her yönüyle katılmasak da, her metnin öncekiyle bağı, "yeni" sorunsalını da beraberinde getirir. Yazdığımız bu şiirlerin inceleme alanı metinlerarasılık içindedir. Ancak bu şiirlerde, kendisinden öncekiyle çarpışarak bir sonuca ulaşılabileceğinin anti-tezini, tezinin içinde barındıran bir ilk aşamanın varlığı da atlanmaması gereken bir özelliktir.

...

Denge Esentürk

Usanmadan inandım ağacın yanıbaşında
Biraz yaz kokusu kadar
Taban geçirdim, bitişik sinamalarda düşünerek
Şeftalinin gölgesine baktım

İşkence değdi çok
Güzel ölüme
Güzelim otların dibinde

Atamam var
Erkeklik zulüm

Denize giden kendimi
Düşünerek geçirdim yazı
Öpüşmiye başlarken şimdi
Gürül gürül bir akarsuyun
Güzelim geminin
Güzel ağlayamam, bu denize haksızlık
Burnunun ardından bakakalırım bu sokaklarda

Tam çekirdek yedim, bir dünya kıl değecek
Teptim çekirdek olduğunu içleyerek
Yorgunum güzel uyudum içleyerek
Bu tırnak, bu çekirdek
Bu koca serde, içleyerek

yanyana

Melih Cevdet Anday

Bu gürül gürül otların yanıbaşında
Ağacın gölgesine değdi değecek
Tam şeftalinin kokusu başlarken
Öpüşmiye kıl kadar bitişik
Akarsuyun burnunun dibinde

Bu zulüm, bu haksızlık, bu işkence

ayrılış

Orhan Veli Kanık

Baka kalırım giden geminin ardından;
Atamam kendimi denize, dünya güzel;
Serde erkeklik var ağlayamam.

koca bir yaz

Oktay Rifat Horozcu

Koca bir yazı çekirdek içleyerek
sinamalarda geçirdim.
taban teptim sokaklarda
tırnak yedim uyudum,
denize baktım usanmadan
ölüme inandım,
güzel çok güzel
olduğunu düşünerek,
Güzelim, düşünerek,
çekirdek içleyerek,
Güzelim, çekirdek içleyerek
koca bir yaz geçirdim,
şimdi yorgunum biraz.

fayton

Ece Ayhan

Erol Gülercan'a

O sahibinin sesi gramofonlarda çalınan şey
incecik melankolisiymiş yalnızlığının
intihar kara bir faytona binmiş geçerken ablam
caddelerinden ölümler aşkı pera'nın

Esrikmiş herhal bahçe bahçe çiçekleri olan ablam
çiçeksiz bir çiçekçi dükkânının önünde durmuş
tüllere sarılı mor bir karadağ tabancasıyla
zakkum fotoğrafları varmış cezayir menekşeleri camekânda

Ben ki son üç gecedir intihar etmedim hiç, bilemem
intihar karası bir faytonun ağışı göğe atlarıyla birlikte
cezayir menekşelerini seçip satın alışından olabilir mi ablamın.

...

Gonca Özbay

Pera'nın caddelerinde ölümler
Çalınan menekşeleri yalnızlığının
Bilemem ki hiç
İntihar çiçekleri mi camekanda
"herhal üç seçip bir şey olan"

Esrikmiş aşkı ablamın
Fotoğrafları önünde durmuş tabancasıyla
Mor bir zakkum karası
Gramofonlarda sahibinin melankolisiymiş
"ablam"

O gecedir ben tüllere binmiş
Cezayir atlarıyla göğe varmış
İncecik intihar karası
Son menekşelerini alışında ablam
"Cezayir, bahçe bahçe"

Bir çiçekçi dükkanının
Faytona sarılı ağışı
Faytonun çiçeksiz sesi
İntihar geçerken birlikte
"etmedim, olabilir"

nuhun kızı

Can Yücel

Uzun sulardan tirenler kalkıyor
Islak bir istasyona iniyorum akşamları
Adım başında bir gaz'te ölüsü
Bozuk bir şemsiye gibi kapanıyor gün
Ve bir kapı açılıyor
Senin iki kanatlı kapın
Ne benim yalanlarım ne de bu haftalarca yağmur
Kimseler yıkayamaz ellerinin beyazlığını

nuhun kızı

Emek Tekel

İniyorum bu sulardan, bir
Haftalarca ne bir gaz'te ne de kimseler... şemsiye açılıyor
Beyazlığını yıkayamaz yağmur, akşamları, ıslak kalkıyor,
Bir adım ve bozuk bir kapı
Kapın; kanatlı uzun trenler gibi kapanıyor istasyona
Başında ellerinin iki ölüsü:
Bir senin yalanların
Bir benim.

yeni bir dünya

Melih Cevdet Anday

Dünyada geçirdim çocukluğumu
İnsanlardan eşya yaparlar
Kırmızı bir orman iki boyutlu
Kendi başına yağardı kar.

Gör ki, öldüğümde bilmedim,
Elimde bunca sözcük kaldı.
Nerde geçecek benim erginliğim
Bu dünya bir daha olmalı.

Bir dünya daha olmalı, burada
Bir yerde, o kadar yakın ki,
Seslensem duyulacak belki,
Belki başladım onu yaşamaya.

yeni "yeni bir dünya"

Songül Kocadayı

yaşamaya,
daha yakın yerde
belki burada başladım

erginliğim bir eşya -iki boyutlu-
öldüğümde dünya yaparlar
ki onu gör
geçecek kadar çocukluğumu

bu dünya belki kırmızı olmalı
ki insanlardan yağardı "kar"

dünyada bir sözcük kaldı
kendi başına bir orman
nerde seslensem
bir o duyulacak

bunca geçirdim
benim olmalı

-daha bilmedim-
elimde..

...

Cesur Türker

bacalar,
aşkla yıldızları kaçırırlar benden
bir güneş rengi küpte gökyüzü
dönmüş körpe düşlerini bulutum
üstümdeki kan gibiyim
ay tüten akşamlara

daha bir benzer elim bana
geceden bir sabra benzer şarabım
kendinden erişmiş bana bu elim
bahçem, çardak ve dipte göl

bana benzer

Oktay Rifat Horozcu

Bana benzer bacalar aşla tüten,
Kaçırılar Gece'den düşlerini.
Üstümdeki çardak ve bu dal benden,
Gökyüzü bahçem, bulutum kan rengi.

Şarabım bir sabra erişmiş küpte,
Bir elim ay, bir elim körpe güneş,
Bir göl gibiyim akşamlara dönmüş,
Yıldızları kendinden daha dipte.

sizin hiç babanız öldü mü?

Cemal Süreya

Sizin hiç babanız öldü mü?
Benim bir kere öldü kör oldum
Yıkadılar aldılar götürdüler
Babamdan ummazdım bunu kör oldum
Siz hiç hamama gittiniz mi?
Ben gittim lambanın biri söndü
Gözümün biri söndü kör oldum
Tepede bir gökyüzü vardı yuvarlak
Şöylemesine maviydi kör oldum
Taşlara gelince hamam taşlarına
Taşlar pırıl pırıldı ayna gibiydi
Taşlarda yüzümün yarısını gördüm
Bir şey gibiydi bir şey gibi kötü
Yüzümden ummazdım bunu kör oldum
Siz hiç sabunluyken ağladınız mı?

sizin babanız öldü mü hiç?

Sezin İlarslan

sabunluyken gittim
ayna maviydi yüzümden
babamdan gibi
lambanın yarısı söndü
hiç oldum

bir öldüm
bir oldum, ummazdım
gözümün kör
yüzümün kör..

siz?
siz, tepede şöylemesine yuvarlak
pırıl pırıl gökyüzü..
gelince gittiniz, gördüm.
kötü şey; ağladınız

taşlar vardı
taşlara götürdüler, hamama
sizin babanız gibiydi, taşlarda
yıkadılar

ben ummazdım, öldü
kör şey gibiydi,
bir kere kör
hiç mi hiç oldum
söndü taşlarına biri, öldü biri
aldılar bir bir
hiç oldum.

...

Ayşegül Bulut

Gökyüzü sabunluyken gittim taşlara
/Kör lambanın biri benim yüzümün/
Taşlar sizin babanız gibiydi, maviydi.
Biri vardı taşlarda gördüm bunu, kör gibiydi.
Ummazdım siz oldum, siz!
Ağladınız mı?
...
Şöylemesine yuvarlak bir şey öldü yüzümden
Aldılar babamdan yarısını
Yıkadılar bir tepede bunu
Pırıl pırıldı.
Hiç gibi bir şey söndü, oldum ben
Ben oldum
...
Kötü kör ayna öldü mü hiç!
Ummazdım hamama götürdüler
Hamam söndü, kör oldum.
Gözümün taşlarına kör gelince bir kere
Hiç oldum.
Gittiniz mi?

yenilgi günlüğü'ne zeyl

Ender Özbay

ey dedim / bak
dur, hey
bırak annemin düşünü kıracaksın elinden

oturdum zamanın kıyısına
(onu bir ırmak zannediyorum şimdi)

anne beni camdan yapma!

suya taş atma faslında
halkalanan yüzeyden
bir dev çıksın cenkleşelim...
her kezinde / en korkunç
haliyle saldırır
beklenmeyen / iki başlı
bir başıyla bekleyiş
saçıp üstüme
oyalayıp / berikiyle
sessizlik saplar böğrüme...

havadayım yerçekimli
eliçabuk biri yetse
tutsa çakılıp tuzla buz
olmadan düşünü kadıncağızın

nereye akar
bilmiyorum sormuyorum
yolcu muyum...

sesimden bir çöl
yıksam önüne kurur mu
tıkanıp bulanır mı

eliçabuk biri yetmez
tutmaz çakılıp tuzla buz...

oturdum zamanın kıyısına
(onu zannetmiyorum, beni farzediyor)

böyle m'oldu
bir mağaranın karanlık tarihine
geri saplanıp / ferini
yendirdin mi iyi m'oldu

*

Şeyh Ali'nin ayasına
yattım baştan yontulmak'çin.
benden Tyche başlı yekpare bir diri ses:

alnımı göğsüne yasladım silpiyus'un / kocaman
boynuma doladım asi'yi incecik
doğruldum, silkeledim eteklerimden yelleri
dört yana yel'ordular salındı hışmımla
Sem'an'ın duyduğu sesi,
çağırdım: - *bana inan!*
bundan böyle tanrı ol
elma dersem çık.

Ne dersem doğrulur tarih;
imdadına tutunduğum o bilge
biri elma demeden...

çocuk tarih

Barış Çetinkol

okul ya da iki
bir oyundu çatlaklar vardı
bir saça düşük botlarla alıştığım
pikniklerden beşinci katlar geçiyor.
bunu bana kim!

taşlara ve önce kütüklere güvendim.
yüz yıldır padişahıma çok yaşa "ve"
bunu bana üz!

düşün! diye başlasaydı
daha en başından
tozlanmış oku'yuyu ummazdım.

/çünkü eğilmek de bir yönetim biçimidir/

okula gidişim böyle başlar.
yanlış anlattım.

o sıra, o sınıf böyle başlar

okul ya da bir
yaz bitmiyor ve söylendiğime göre
tecavüzümü alkışa alkış
alkışlıyorum, yaz!
beni yamultmaya bitmiyor.

onu diyorum işte, onu tuyorum.
sıramı bekledim!

hiçbir yere değmeden.

insan ilk kez çocukken ölür.

sutyenler ve okul çorapları.

60.
bugün çok yazılı yok.

dışarıda bekle türkiye.
uç uslu kalmazsan, ben sana dönmeyeceğim.

toplantılardan çıktın, kan ve kan diye.

59.
roksan! kapılar kapandıysa da ben görmedim
tıp bana bir hayat uzatırken
çünkü sen bir koma çıkartıyorsun çantandan

çünkü sen bir ülkeye gerilmedin.
roksan! gözlerim kapandıysa da ben görmedim
atı andığın yerden tramvaylar gelmediğini.

bak roksan! beni gömmedik
bu elimdeki kimsenin değildi
döndüğümde bıçakları kabul ettiğim.

kaç kez geri döner bakkaldan çocuk. kaç kez kaybeder planları.

ama bak arkamdan atlılar koşturuyor.
üstüme çıkıyor biri
karşılar karşı değildir. bunu sen ikinci sınıfken
bunu sen 283'ken öğrendin öleceğini bütün babaların.

DİKKAT ŞİİR

ege kitap günleri şiir yarışması'yla ilgili kısa değerlendirme

Ender Özbay

Üniversitemiz öğrencileri arasında şiire olan ilgiyi artır-mak, şiiri özendirmek amacı güdülerek düzenlenen yarışma, bir yandan şiirin ve de genç şairin durumuna yönelik dar kapsamlı bir 'yoklama' olanağı da sağlamış oldu.

Bize gelen 45 şiir içinden bir ilk 10 belirlemenin, kolay ve hızlı bir ön elemeyle mümkün olduğunu, üzülerek belirtmeli... Çünkü gelenlerin çoğu "ale'l-ade" şarkı sözü niteliğini aşmayan, üstelik "çalışma" nitelemesine de pek uymayan (bir çırpıda yazılmış) çalakalem "şiirimsilerdi"...

Önemli bir eksiklik olarak, "yeterince okumamışlık" göze çarpıyordu. Bir Cahit Sıtkı, bir Nazım Hikmet, bir Melih Cevdet, bir Turgut Uyar, bir Ece Ayhan, bir Dağlarca, bir Özdemir Asaf, bir Can Yücel, bir Gülten Akın, bir Arif Damar, bir Cansever, bir Cemal Süreya, bir Adnan Yücel, Ahmet Telli, Refik Durbaş... bilinmeden şiir yazılabilir mi? (Bu durumda, farklı farklı dillerin önemli üstadlarını hiç sıralamıyorum bile.) Bu önemli bir soru aslında. Şiirin ne olduğuna yönelik bir tartışma başlatabilir. Ama, net olarak şu, tartışma götürmez: Şiir, hem bir *olgu*, hem düşünme ve söyleme *aracı* olarak **dil**'in en yüksek bir düzeyde gerçeklendiği bir zihinsel ve iletişimsel faaliyettir. İmge temelinde ayakta durur. İmge, dilsel klişelerin (*sözcük,* söz) yeniden anlamlandırılarak, bünyelerine yeni çağrışımsal ve simgesel özelikler de eklenerek, fakat temelde onların geleneksel niteliklerine (çünkü dilsel klişe, toplumsal olarak üzerinde uzlaşılmış olan söz ve sözcükleri ifade eder kabaca; ve anlam-iletişim bağıntısı böylece oluşabilir ancak.) dayanarak meydana getirilir.

Ön elemede elenen şiirlerde, bu bağlamlarda bir birikim, bir ciddiyet ve emekten söz edilemezdi. Bunlarda, şiirin, genellikle, can sıkıntısı ve bunaltının ağır bastığı zamanlarda bir patlama aracı ya da sağaltıcı bir iç dökme olarak algılandığı kolayca gözlenebiliyordu. Gündelik dili aşmayan, küçük bir sözcük dağarcığına yaslanan, düşünsel yetkinlik taşımayan, olanca derdi kalem sahibinin içinden geçenleri kağıda dökmek olan manzume biçimindeki "söyleyişler", 'şiir' adına sırtı sıvazlanabilecek herhangi bir iyi hal içinde görünmüyordu.

Ayrıca, tüm toplumsal refleksleri iğdiş olmuş, bir türlü kendi acılarından ve bunaltısından başını kaldıramayan, kaldırıp yaşamdaki "kendinden başka"ları göremeyen bir anlayışın bungun söyleyişleri, şiir adına nasıl alkışlanabilir ki! Dünyayı, fiziksel çevreyi, yaşamı ve insanı, olanca tarihselliği, bütünselliği, nedenselliği, işleyişi, bağıntısallığı ile kavramaksızın şiir yazılabilir mi, şair olunabilir mi?!

Ön elemeden geriye kalan on şiirde, az da olsa izlenebilen bir emek, bir repertuar ve gelenek bilgisi vardı. "*Az da olsa*", Yard. Doç Dr. Şerife Yalçınkaya, şair Sina Akyol, ve E.Ö.'den oluşan üç kişilik seçici kurulun "birinci seçmeme" tutumlarının temel gerekçesi oldu.

Yarışmanın bir *birinci*sinin olmaması, niteliğin çok daha fazla geliştirilmesi gerektiğine, okumanın önemsenmesi, yaşamı gözlemenin ciddiye alınması ve dil'in, gündelik anlaşma araçlığının ötesinde, tarihsel-geleneksel-eytişimsel-kültürel-estetik bir bileşen olarak kavranıp, olanca zenginliği ile kullanılması gerektiğine yeterli bir vurgu olsa gerektir.

İkinci seçilen "*21. Yüzyıla Ağıt*", baştan sona bilinçli bir kurgu içinde ele alınmış olması, benimsediği şiir geleneği ve çizgisini (Nâzım) işlemekten, denemekten çekinmeyen cesaretli tutumu, çabayı ve emeği yansıtan deneysel kurgusu; özellikle de, şairinin "kendinden dışarı çıkıp", yüzünü yaşama, dünyaya, insana dönerek ve bunları olgusallıkları, tarihsellikleri içinde ele alma çabası övgüye değer. Öte yandan, özellikle, sessel ya da yazınsal olmak konusundaki kararsızlığın biçimsel sıkıntılara yol açtığı görülüyor. Fakat, yazınsallıkla sesselliğin ergitileceği bir potaya dönüşebilir şiir, hem de bir özgünlükle; ve de biçim biçemin iskeleti olarak.

Üçüncü seçilen "*Yüzünüzün Bir Yanı*" adlı şiir de, benzer özelliklere sahip olmasına karşın, uzun şiir söylemenin tuzaklarına düşmüş. Kurgu, bütünsellik, bütünselliğe bağlı ileti daha bir sıkıntı içinde. Daha öz, daha arı bir söyleyiş ve daha özenli bir dil şart!..

Özendirme ödülüne layık görülen "*Var*" adlı şiir, bilinçli bir deneysellik taşıyor. İlk iki şiirden farklı olarak, gelenekten sıyrılma çabası, özgün bir duruş yakalama isteği, ve cesareti, anlamsal dizgelerin biçimsel tıkanmalarda dağılması, bulanıklaşması, yer yer yitirilmesi tehlikelerinin yanı sıra gerçekleniyor.

Çağımızın kültürel kargaşa (belki biraz da karmaşa) ortamında, başkaldırıcı kimliğiyle şair, anlamsal ve biçimsel kalıpları kırma çabası içinde görülüyor. Derrida'nın temellendirmelerine yaslanan, ancak çok değişik biçimlerde algılanıp yorumlanan *yapı-sökümün* çok da bilinçli olmayan uygulamaları, kanımca, kültürel-anlamsal çoraklaşmalara da sürükleyebilir şiir ortamını.

Bu değerlendirme yazısını, kıssadan hisse minvali, VIII.-IX. yüzyıl Abbasi şairi Abu Nuvas'a dair bir anekdotla sonlandıralım:

Abu Nuvas, bağlı bulunduğu tekkeye giderek tekkenin piri olan hocasından şiir yazmak üzere icazet ister; hocası ona, önce bin şiir ezberlemesi gerektiğini belirtir. Bunun üzerine Abu Nuvas, gidip uzunca bir süre bin şiir ezberlemekle uğraşır; ve nihayet hocasının huzuruna gelerek bütün bunları ona okur, şiir yazmak için bir daha icazet ister. Hocası bu kez, ezberlemiş olduğu bu şiirleri unutması gerektiğini, ancak böylece yazmaya başlayabileceğini belirtir. Abu Nuvas uzunca bir zaman çeşitli işlerle uğraşarak bu şiirleri unutmaya çalışır. Bunu başarınca hocasının huzuruna gelir ve şiir yazmak için icazet almayı başarır.

Bin şiiri ezberleyerek önce geleneği, şiir görgüsünü, ve dil kültürünü edinmiş; ardından, şiirleri belleğinden çıkararak onların yalnız görgüsü, dil ve anlam zenginliği ile yüklü arı zihniyle taklitten uzak, özgün şiirler yaratabilmenin eşiğine gelmiştir.

21. yüzyıla ağıt

Fırat Gül

1

Bundan böyle
tılsımını yitirdi iç çekişler,
anlam buharlaştı,
içgüdülere yenildi sevgi.
Hiçbir yağmur artık ağlatmıyor
şairi...
Hem
ritmi bozuk bir çağda
kafiyelerin
ne gereği var ki!

2

ne kadar
çoooooooooooooooooooook
ka-
la-
ba-
lık
o kadar
booooooooooooooooooool
yal-
nız-
lık... şimdi...
hep beraber!
ses-
siz-
lik.

3

bu yüzyıl...
...karanlık; gece de öyle
sabaha daha var
ama... biliyorum: güneş
düşecek pencereme.

yüzünüzün bir yanı

Fırat Batum

yüzünüzün bir yanı
çukurlarına kara toprak dolmuş gibi gölgeli
ve denizin tuzlu kokusunda
yitik sevda kovalayan bir martı gibi titrek

yüzünüzün bir yanı
yamaçlara sis saçarak dağılmış bir şehir
her köşe başı bir karanfil saksı -bir akordeon ezgisi
her sokakta başıboş
harıldayan uyuz bir köpek

şehir
kilit kapılardan sarı ışıklarca savrulan
kestane kokusuna teslim
ve cılız lambaların yaprak ışıyan aydınlığında hemen
soğuk elleri, kavruk tenleri ve güzel etekleriyle
fal açan çingeneler

ansızın titrer yüzünüzdeki gölgeler
uzak pencerelerin ışıklarını kucaklayıp hasretler içinde
uzayıp kısalır kuytularda, derin renkler soluverir
kâh yeşile çalan bir mum ışığı gözleriniz
kâh bulutlardan dökülen bir avuç tilbedir

belli belirsiz kıpırdayan dudaklarınız...
kemirilmiş gibi uykusuz sancılar boyunca
ve tüm loş renkleri arasında gecenin
pullu halesiyle, ayışığı kadar duru
fakat sancıyan bir yara kadar koyu

saçlarınız savrulmakta dört dönen rüzgarda
başaklar gibi güneşin altında kavrulmuş
yosun rengine bürünmüş
köpüklü dalgalar gibi

siz,
yitip gidersiniz bir şehrin gölgelerinde,
meçhule akan bir suret gibi
ve lacivert bir geceden ibarettir şehir
ucube kaldırımlarında tutuşup sahte kıvılcımlarla
alaca renklere bürünerek yanar
kuruyup dökülen sarı mektuplar

yüzünüzün bir yanı ıslak kestane kokusuyla
ve kaçışan tüm gözleriyle -ferri sönük
bir belalı şehir
duvarlardan geçmekte beli kırık gölgeler
boz küller döken bulutlar gibi
yüzünüzün bir yanı hıçkırıklı ağlayışlara esir
***
haydi yanıbaşında şafak mavisi
haydi dikil bir sokak başında abide gibi
- çal akordeoncu
çal yitik ezgilerini kesik solukların
azad et tutsak mırıltılarını kadim duaların
kavurup essin içinden deniz kokan rüzgâr
essin ufuklardan tuzlu kavurucu
***
avurtlarınız çökük- ter içinde şakaklarınız
yarım yamalak bir gülücükle avunmakta
ve eksik gözyaşlarıyla ağlamaktasınız

yüzünüzün bir yanı... gamzeli bir şehir
kaldırımlara yığılmış lâl ve âmâ cesetler
yollar boyunca yıkıntı- yollar boyunca tutsak
yollar boyunca insanlar kaçışan
yüzünüzün bir yanı ölüm doğurmuş bir baskın
yüzünüzün bir yanı duvarıykan -şehiryıkan

gözleriniz ıslak
ve kocaman.

var

Sezin İlarslan

kahramanları bitap düşmüş öykülerin
beyaz kedilerinden orta kalan kırıntılarında su
kokulu cennetlerin ayrıştırılmaz küllerini
kıstırdım benliğime.

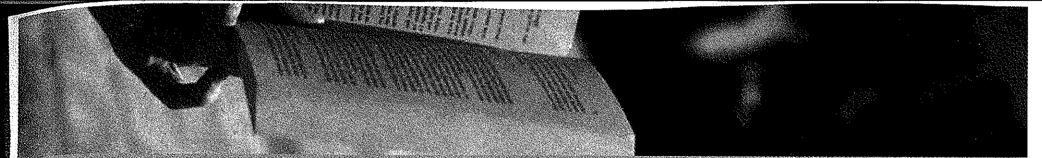
elime kaldıkça dokunduğum her tenden iplik
sökükleri dolaştı, oyunlar yaptım dördüncüde bozulan,
üzüldüğüm, devamını bilmediğim ve hep.

kimlikleri belgelerine karıştıkça büzüşen duygular
yoğunlaşır sıkışarak boşalan içimden, gördüm
sayılmaz ekimi verdiğim bed gözleri, anlamadım.

suratımda, hayır, o bilinen çizgileri çöp kutusunda
bıraktım odamın sahipsiz yanları, kirlendi
denizlerden öte; kuşkuluyum.

soğudum..

2000 yılı sonrasında çıkan Türkçe şiir kitapları arasında en beğendiğiniz beş kitap hangileridir?

Enis Akın

Bu sorunun şairlere değil eleştirmenlere sorulması gerekliydi, ama maalesef Türkiye'de şiiri yazan da eleştiren de okuyan da şair olduğu için her zamanki gibi iş başa düşüyor. Dolayısıyla, şaire, ya kendine haksızlık ettireceksiniz ya da arogan görünecek; ben hiç arogan veya alçak gönüllü olmadan söylüyorum, 2000'den sonra yayınlanan en iyi 3 kitap, benim kitaplarımdır: Puşt Ahali, Öpünce Geçmez ve yeni çıkan Çok Sevmek. İsmet Özel'in Of Not Being a Jew'unu içerdiği "ırkçı akıl" nedeniyle saymıyorum.[1] Onun dışında Osman Konuk'un Tehlikeli Belki'sini, Ömer Şişman'ın Hata Devam Ediyor'unu, Akif Kurtuluş'un Herkes Gitmiş'ini, Mehmet Butakın'ın Yaylılar İçin Dörtlü'sünü ve Metin Kaygalak'ın Ortodoks Oğlanlar için Fücur'unu sayabilirim.

[1] İsmet Özel burada, Karl Marx'ın Yahudi Sorunu Üzerine makalesine göndermede bulunmakta, ve Yahudi Olmamanın ayrıcalıklarından dem vurmaktadır; akla bu kadar karşı bir şairin, bu şiirin aklını fazla kaçırdığını düşünüyorum. Yanlış anlaşılmak istemem şiirin aklını fazla kaçırmak, yemeğin tuzunu fazla kaçırmak gibi; "tuzu kaçırmak"tan söz etmediğim herhalde açıktır.

Sina Akyol

İki ayrı "beş kitap" listesi yapıyorum. Bunu özellikle yapıyorum.

Yayımlanış tarihlerine göre

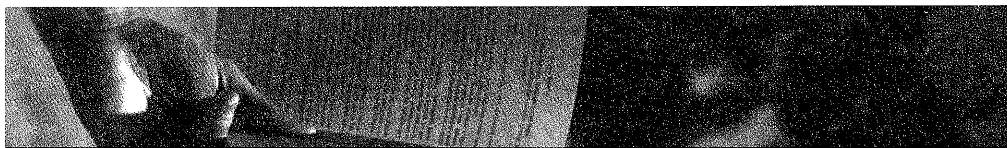
1.LİSTE
Hayalete Övgü / *Ahmet Oktay*
Ot Hızı / *Özdemir İnce*
Uzak Bir Kıyıda / *Gülten Akın*
Kuşların Doğumgününde Olacağım / *İlhan Berk*
Kuş Uçsa Gölge Kalır / *Gülten Akın*

2.LİSTE
Tuz Günleri / *Orhan Alkaya*
Yeryüzünü Gezen Atlı / *Mahmut Temizyürek*
Keder Gibi Ödünç / *Haydar Ergülen*
Ba / *Birhan Keskin* ile Yara Falı / *Zeynep Uzunbay*
Varidik Yoğidik / *Seyhan Erözçelik*
[*] (Mehmet Taner'in "Çevre Çitin Üzerinde Yağmur" adlı kitabını henüz okuyamadım.)

Kadir Aydemir
Asit ya da İksir / *Onur Behramoğlu*
Yas Yüzükleri / *Kemal Varol*
Her Kitabın El Kitabı / *Gökçenur Ç.*
Yüzümdeki Kuyu / *Metin Kaygalak*
Magmada Kış Mevsimi / *Şeref Bilsel*

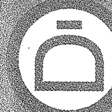
Veysel Çolak
Gözlerim Suç İçinde / *İlker İşgören*
Mürekkep Zamanlar / *Veysel Çolak*
Bir Aşkın Yahudisi / *Leyla Onomay*
Dikiz Aynası / *Veysel Erol*
Çirkin Ağacı / *Sinan Oruçoğlu*

Serkan Işın
Hata Devam Ediyor / *Ömer Şişman*
Namus ve Öteki Şiirler / *Hakan Arslanbenzer*
Ben Ona o Bana Ne oldu sana dedik / *Necmi Zekâ*
Öpünce Geçmez / *Enis Akın*
OL! / *Nilay Özer*

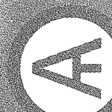

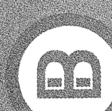

DİNLETİ

ATÖLYE

BÜLTEN

ege üniversitesi şiir topluluğu
esit@mail.ege.edu.tr
(0232) 388 4000 / 2547 / 120
Öğrenci Toplulukları Merkezi 2. Kat
E.Ü. Kampüsü Bornova / İzmir